

[Jørgen Lenger]

Vi synes, det er nødvendigt, at der kommer en særlig godkendelsesordning for naturlægemidler, herunder også kontrol med produktion og distribution. Det er især ønskeligt, at der sker en regulering af området, fordi et marked af den karakter i sagens natur vil kunne blive et slaraffenland for mere eller mindre tvivlsomme producenter til skade for forbrugere og til skade for seriøse producenter.

Det siger sig selv, at man ikke kan stille de samme dokumentationskrav til naturlægemidler som til de hidtil registrerede lægemidler, og det er heller ikke i sig selv betænkeligt. Det, der er mere betænkeligt, er, at Folketinget og offentligheden ikke i lovforslaget får nogen som helst idé om, hvilke dokumentationskrav man vil stille til naturlægemidler. Det fremgår, at ministeren vil fastsætte nærmere regler, og at man vil basere sig på det, der kaldes alment kendt viden, men det fremgår ikke nøjere, hvad man forstår ved alment kendt viden. Det vil jeg gerne bede ministeren om at kommentere, for det er helt centralt for forståelsen af lovforslaget at få præciseret, hvad man til sin tid vil lægge i begrebet alment kendt viden. Det er en klar forbrugerinteresse, at der er fuld åbenhed om de kriterier, som godkendelsen sker efter.

En anden mere principiel problemstilling er afgrænsningen mellem lægemiddelloven og levnedsmiddelloven. For en del præparater er det ikke noget problem, idet de kun kan henføres til den ene eller den anden lovgivning. Men så vidt jeg har forstået, er der temmelig mange præparater, hvor der er frit valg. Det vil altså sige, at producenten kan vælge mellem godkendelse efter den ene eller anvendelse efter den anden lov. For at følge procedurerne i lægemiddelloven taler, at anerkendelse kan være et salgsargument i sig selv, og at man får ret til at skrive det på lægemidlets emballage. Men for at lade være taler, at godkendelsesproceduren faktisk koster penge for producenter og forbrugere, og samtidig er der også begrænsninger i reklamereglerne.

Det sidste beklager vi egentlig ikke, men hvis vi gerne vil have, at så mange produkter som muligt skal godkendes efter lovforslaget her, må vi indrømme, at de begrænsninger, der ligger i lovforslaget, er et incitament til at undlade at bruge godkendelsesproceduren, og det vil vi også gerne have afklaret nærmere.

Det handler derfor om, at der må sikres en eller anden motivation, så loven ikke bare bliver en tom skal, der kun anvendes, hvor det er absolut påbudt. Som eksempel kan jeg nævne produkter med såkaldt terapeutisk virkning, der hidtil er blevet betragtet som kosttilskud.

Vi vil i det kommende udvalgsarbejde bede ministeren om at redegøre nærmere for det område, der dækkes af både den ene og den anden lovgivning. Vi vil især se på, hvordan vi kan gøre mest mulig brug af den godkendelsesprocedure, der foreslås i lovforslaget her. Hermed har jeg også understreget vores positive holdning til det; vi går ikke bare ind for det, men vi vil arbejde meget for, at principperne i lovforslaget også ender med at blive brugt.

Køpke Christensen (FP):

Det er således, at Fremskridtspartiet helst havde set, at vi på dette område ligesom på andre områder kunne få en mere og mere frihedsorienteret holdning. Vi er af den opfattelse, at forbrugerne ikke er ubegavede, og derfor kan de godt selv forstå og indse, hvilken medicin det er rigtigt at investere i.

Jeg vil også samtidig erkende, at vi klart ønsker, at der ikke skal ske nogen deciderede fejl på området, og derfor vil jeg da gerne spørge ministeren, om der i det hele taget er forekommet alvorlige fejl i forbindelse med behandling med naturmedicin. Kan det påpeges, at der har været problemer på nævnte område? Mig bekendt har man ikke eksempler på dette, og derfor kan man umiddelbart spørge: Hvorfor så indføre en lovgivning på det her område? Er det ikke således, at vi får mere og mere unødvendigt bureaukrati?

Som man kan forstå, er Fremskridtspartiet ud fra denne grundfilosofi ikke så varm på ideen som sådan. Betænelighederne ligger også i, at vi ikke på nuværende tidspunkt kender noget til bekendtgørelsen, der skal følge denne lov. Det er klart, at i en bekendtgørelse til en lov vil der altid forekomme ting, man ikke bryder sig så meget om, f.eks. at resultatet måske medfører store restriktioner. Der kommer nu efter vor opfattelse en anerkendelse af naturmedicinen, altså det blå stempel, og det er efter vores opfattelse yderst tilfredsstillende, det må vi klart erkende.

Men man kan have den betænelighed, ja, måske kritisere, at der ved en indførelse af